

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף כ' למסקנא

דף כ' ע"א

א. לחכמים, אין אדם מוכר את בתו לבנו, לפי שאינו יכול ליעדה. וי"א שגם לאביו אין יכול למוכרה, שלא יוכל לייעד את בת בנו. וי"א שיכול למוכרה, כי יש בה צד יעוד, שיכול האב ליעדה לבנו אחר (שהיא בת אחיו ומותרת לו). ולרבי אליעזר מוכרה גם לאביו וגם לבנו.

ב. לרבי אליעזר בן יעקב, אם יש לעבד אשה ובנים, רבו מוסר לו שפחה כנענית. אין לו אשה ובנים, אין רבו מוסר לו שפחה כנענית, שנאמר אם בגפו יבוא בגפו יצא, יחידי נכנס יחידי יצא.

ג. עבד עברי שנמכר במנה, והשביח ועמד על מאתים, אין מחשבין לו לגאול את עצמו אלא מנה, שנאמר 'אם עוד רבות בשנים וגו' מכסף מקנתו, אם נתרבה כספו, מחשבין לו לפי כסף מקנתו. נמכר במאתים והכסף ועמד על מנה, אין מחשבין לו אלא מנה, שנאמר 'זאם מעט נשאר בשנים וגו' כפי שניו, שאם נתמעט כספו מחשבין לפי שניו. והדין כן גם כשנמכר לישראל, וגם כשנמכר לעובד כוכבים.

ד. נאמר בעבד עברי 'כי טוב לו עמך', עמך במאכל ועמך במשתה, שלא תהא אתה אוכל פת נקיה והוא פת קיבר, אתה שותה יין ישן והוא חדש, אתה ישן על גבי מוכים והוא על גבי התבן. מכאן אמרו: "כל הקונה עבד עברי כקונה אדון לעצמו".

ה. כמה קשה אבקה של שביעית, אדם נושא ונותן בפירות שביעית, לסוף מוכר את מטלטליו, לא הרגיש מוכר את שדותיו, לא באת לידו עד שמוכר את ביתו, עד שמוכר את בתו, ולזה ברבית, ומוכר את עצמו, ולא לך אלא לגר, ולא לגר צדק אלא לגר תושב, משפחת גר זה עובד כוכבים, עד שנמכר לעבודת כוכבים

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

עצמה, לחטוב עצים ולשאר צרכיה. ואין אומרים לאחר שנמכר, הואיל ונעשה כומר לעבודת כוכבים ידחו את האבן אחר הנופל, אלא 'גאולה תהיה לו'.

ו. כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה, נעשית לו כהיתר.

ז. ימכור אדם את בתו לאמה, ולא ילוה בריבית, שהבת מגרעת ופודה את עצמה, והרבית ניתוסף והולך.

של

דף כ' ע"ב

א. עבד עברי אינו נגאל לחצאין בין להקל ובין להחמיר, שנאמר 'ונגאל' כולו ולא חציו. ולפיכך, אם קנאו במאתים והזול ועמד על מאה, ונתן לו חמשים שהוא חצי דמיו, ולאחר מכן חזר ועמד על מאתים, צריך ליתן לו מאה וחמשים. ואם קנאו במאתים ונתן לו חצי דמיו שהן מאה, ולאחר מכן הזול ועמד על מאה, המאה שנתן לו פקדון הם אצלו, ונותנם לו ויוצא.

א. המוכר שדה אחוזה, ואין לו דמים לגאול אותה, אינו לוח וגואל, ואינו גואל לחצאין, שנאמר 'ומצא כדי גאולתו'. ואם לא גאלה עד היובל, חוזרת לבעלים. רבי שמעון מפרש הטעם שלא הקילו עליו ללוות או לגאול לחצאין, לפי שהקילו עליו שתחזור לו ביובל.

ב. המקדיש שדה אחוזה, ואין לו דמים לגאול, לוח וגואל, וגואל לחצאין, שנאמר 'גאל יגאל'. לא גאלה עד היובל, יוצאת לכהנים. רבי שמעון מפרש הטעם שהקילו עליו ללוות או לגאול לחצאין, לפי שהחמירו עליו שאינה חוזרת לו ביובל.

ג. המוכר בית בבתי ערי חומה, ואין לו דמים לגאול אותה, לרבי שמעון לוח וגואל וגואל לחצאין, שהרי החמירו עליו, שאם מלאה לו שנה תמימה ולא גאלה, נחלט לקונה. ולחכמים אינו לוח וגואל, ולא גואל לחצאין.

של

אומצ יקי!

דוח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etroq.net.il